

Uredništvo in upravnništvo:

Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 93

Maribor, dne 9. avgusta 1909.

Letnik I.

Pod krinko sv. apostolov.

Družba, ki še danes nosi ime svetih slovan-
skih blagovestnikov, je dne 8. t. m. zborovala na Je-
senicah. To je njena reč, ampak par dobrih svetov
ji pač smemo dati, predno bo jela izvrševati sklepe,
storjene na glavni skupščini, in tudi tega nam ni-
če ne sme zameriti, ako tudi mi vržemo nekoliko
svetlobe na družbo, ki se je na Jesenicah gotovo s
svojim delovanjem veliko bahala.

1. Družba sv. Cirila in Metoda se smatra za
edino in največjo narodno-obrambno organizacijo in
velja za prvo delavko na slovensko-nemški meji.

Resnica pa je, da se delo Ciril-Metodove dru-
žbe na slovensko-nemški meji komajda pozna, — da
vspehi njenih par otroških vrtcev in šol niso v prav
nobenem razmerju z nadeji, ki so se nanje stav-
ljali, in da se kljub vsemu temu delovanju družbe
slovenska jezikovna meja, dan za dnem bolj pomika
proti jugu. Dejstvo je dalje, da se iz glavnih steb-
rov družbe, liberalnih učiteljev, rekrutirajo na meji
najboljši renegati, dopisniki „Stajerca“, in razdirav-
ci narodnega dela, ki ga vodi duhovščina, zoper
kojo se združujejo z odpadniškimi osvajalci.

2. Družba sv. Cirila in Metoda velja za edini
nadstrankarski forum, v katerega okrilju se vsi Slo-
vencei združujejo za skupno narodno-obrambno delo.

Resnica pa je, da so izvestni faktorji družbe
nalašč pred dvema leti iz odbora vrgli katoliško-na-
rodno misleče Slovence, da družba tega čina do da-
nes ni popravila, ampak da se je nasprotno po zna-
nem bohinskem zborovanju izrečno prelevila v cen-
tralo liberalne izobraževalne organizacije. Na Kranj-
skem, kjer so liberalne čitalnice in bralna društva
vsa pozebla, opravljajo njih posle in jih nadomest-
ujejo podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Na
Štajerskem tvorijo podružnice družbe jedro liberalne
izobraževalne zveze in so v njej čisto v sporazumu
z glavnim vodstvom velenjene. Ciril-Metodova dru-
žba zanemarija svojo pravo narodno-obrambno nalo-
go in bi se danes morala pravilno nazivati: Slo-
venska liberalna izobraževalna zveza.

3. Družba sv. Cirila in Metoda se smatra med
nasprotniki nekako za torišče najboljših in najde-
lavnejših moči, ki jih imajo Slovenci.

Resnica pa je, da sestoji vodstvo družbe za po-
lovico iz starih mumij, ki uživajo v družbi svoj du-
ševni penzije, na polovico pa iz mladih kričarjev in
„radikalnih“ žerjavov, ki jedo iz jasli narodno-na-
predne stranke. O kakem duhu modernosti in ume-

vanju velikih kulturnih in nacionalnih problemov v
družbi ni govora. V svoji starokopitnosti bi zasluži-
la, da bi ji načeloval Rampsenit iz XX. egiptovske
dinastije pred Kristusom ali pa rajni Tiglet Pilesar.

4. Družba sv. Cirila in Metoda velja saj za
narodno.

Resnica pa je, da jo vodijo vse tisti korifeje
narodno-napredne stranke, o koji se je nepobitno do-
kazalo, da ima pisane pogodbe z najhujšimi sovra-
zniki slovenskega naroda — Nemci. V tej šolski dru-
žbi odločujejo oni faktorji, ki so Nemcem črno na
belem izročili potom deželnega šolskega sveta kranj-
sko šolstvo. Spdaj pa so taisti združeni s sedanjo
Bienenrthovo vlado, ki jih je za 900.000 K podkupila,
da rujejo zoper slovensko enoto v državnem zboru.

5. Družba sv. Cirila in Metoda se je od mno-
gih smatrala za ono organizacijo, ki je najbolj de-
lala za koroške Slovence.

Resnica pa je, da so koroški Slovenci nedavno
v Celovcu sklenili razpustiti ondotno podružnico Ci-
ril-Metodove družbe in osnovali lastno šolsko druš-
vo, da se saj količkaj ubranijo navela tujstva. Ko-
roški rodoljubi so konstatirali, da se družba za Ko-
roško ni prav nič brigala, ampak rajši po narodno
itak dovolj zavarovani Kranjski osnovala podružnice
z namenom, delati konkurenco katoliški politični in
nepolitični organizaciji. Koroški Slovenci so družbo
iz Koroške vun vrgli, ker je narodnim interesom
vsléd svojega strankarstva naravnost škodovala.

6. Družba sv. Cirila in Metoda si je spočetka
stavila v spoznanju, da je kršćanstvo najboljši bran-
nik proti brezverskemu vsenemstvu in odpadništvu,
za nalogo, verstvo pospeševati, pozneje pa, ko je
vrgla katoliško misleče moze iz svojega vodstva, raz-
glašala, da saj veri ne bo stavljala nobenih ovir,
temveč bo tudi v tem oziru čisto nepristranska.

Resnica pa je, da je letos družba na Jeseni-
cah zborovala brez sv. maše, kar je očit znak, da
njeno sedanje vodstvo zaničuje versko čustvo slo-
venskega ljudstva. To je tembolj obžalovanja vred-
no, ker še danes sede v družbi neki duhovniki.

Kaj sledi iz tega?

Slovenski katoličani si morajo osnovati veliko,
narodno-obrambno organizacijo, oziroma sedanjo, ki
je v okrilju S. K. S. Z., visoko izpopolniti, kar je
tudi „Slovenec“ dne 31. m. m. v članku „Branimo
svobodo!“, opozarjajoč na prežalosten položaj na slo-
vensko-nemški meji, krepko povdaril.

spremljevalec za vratom močne prste, dočim se tret-
jemu z močnim sunkom posreči podreti napadalca na
tla. Sam pa kar izgine v obupnem skoku v črno
temo.

— Tristo hudičev, kaj je to!, je kričal močic
ves iz sebe, ko ga je držal Ciril za tilnik, — kdo
ste vi?

— Policijski uradniki!

— Mi tudi, hitro odvrneta dozdevni sokrivec in
njegov spremljevalec.

— Ka—a—aj pravite? — jecljaje vpraša Ciril
in nevede spusti močica, vi hočete —

Toda komaj je čutil močice, da je prost, se pa
zravna, in pred Cirilom je stal — vitek, lepo zra-
ščen mož. Ob enem se prime za glavo in siva gla-
va in kljukasti gos in lasulja mu kar naenkrat od-
padejo.

Ciril je kar ostrmel, ko vidi pred seboj glatko
obrit obraz še precej mladega moža.

— Kdo ste? Kaj hočete? Kaj vam je?

— Jaz sem Oton Palina, nadzornik tajnega od-
delka in ta tu je Tomaž Radon, moj tovariš.

— In jaz, spravi nesrečnej s težavo iz sebe,
jaz sem Ciril Željan.

— Iz poizvedovalnega oddelka? — Vaše ime
mi je znano. Toda kaj hočete, da ste mi prepričali
prijeti tega nevarnega vlomilca? — ostró vpraša
Palina.

— Jaz — jaz sem mislil, da ste vi pravi so-
krivec!

Palina se udari z roko po čelu.

— Smešno, neverjetno nesporazumljenje. Sedaj
se spomnim: vi ste naju v kavarni poslušali. Že dalj
časa sem za petami temu hudodelniku in ko sem se

Res je najboljši pogoj zanjo, da bo uspevala,
to, da, čeprav v okrilju S. K. S. Z., posluje kolikor
bolj avtonomno in da se bo njeno vodstvo pečalo
stalno in izključno samo za obrambo meje. Morala
pa bo biti tudi enotna, to je, sedanji obrambeni od-
seki naših društev bodo morali imeti v njej, svojo
centralo.

Največjega pomena je, da bo v njej združena
naša dijaška in kmečka priprosta mladina po za-
stopnikih svojih društev. Skratka, kar danes store:
Slovenska krščansko-socialna zveza v Ljubljani, v
Mariboru, Celovcu in Trstu, Slovensko šolsko dru-
štvo za Koroško, Slovenska dijaška zveza, Sloven-
ska mladeniška zveza in Orel, bi moralo biti v na-
rodnem kulturnem svetu osredotočeno. Pečajmo se
odslej resno s tem vprašanjem, skličimo v to svrhu
posvetovanje vseh faktorjev, ki tu pridejo v poštev
in začnimo z narodno-obrambnim delom v velikih
potezah!

Ciril-Metodarji pa naj mirno delajo dalje za
slovensko-nemški liberalizem o osredju in na meji.

Evharistični shod v Dubrovniku.

Dubrovnik, 5. avgusta.

Na evharističnem sestanku v Dubrovniku po-
stajajo Slovenci (70) in Hrvati (nad 300), ne šteje-
vši Mijake, katerih je okoli 400, vedno večji pobratimi in
to na podlagi presv. Evharistije, na skali sv. Petra.
Po večerih se v hotelu Imperial med seboj navdu-
šujejo in v nemajo za skupno delo po programu, ki
je obema narodoma skupen. Posebno tesno prijatelj-
stvo se je sklenilo večer 4. avgusta. Navdušenje je
bilo velikansko in je priraslo na višek, ko je nek
kanonik iz Dalmacije (Cenanović) Slovence in Hr-
vate vnmel, naj se borimo kakor levi proti našim
sovražnikom.

Na shod je prišel tudi nek profesor bogoslo-
vja iz Krakova in grško uniran nadškof iz Plovdi-
va — Menini.

Vsi slovenski udeleženci se vesele nad dobrim
in vernim hrvatskim ljudstvom, zlasti na vsprejemu
med brati Hrvati. Ljudstvo, v katerem še živi po-
nos slovanski in zavest nekdanje svobode, se tudi
nas prav iz srca veseli. Prijazni so in postrežljivi;
kogar kaj vprašaš, vsak ti rad odgovori. Več hiš je
okrašenih s trobojnicami in drugimi zastavami, naj-
bolj rudečimi, ki vise od oken dol. V cerkvah se vr-

tako preoblekel, mi je vse zaupal. Danes, sedaj-le,
smo ga hoteli zgrabiti, ko bi se sklonil po denarju.
Toda sedaj — ali naj drug drugega zapreva?

— Ne more biti še daleč, je menil Tomaž Ra-
don, ki je v roki poskušal težo velikega kosa zlata.
Črez cesto ni tek. Najbrže se je skril kje v bližini
in čaka, da mi odidemo.

— Moramo ga poiskati — povsodi! Uiti nam
ne sme! Kaj bi rekel k temu naš gospod policijski
svetnik!

Palina in njegov spremljevalec, pa tudi oba s
Cirilom prišla stražnika so odhiteli na vse strani, da
bi izsledili beguna.

Le Ciril, ki je imel tako nesrečno smolo, je
sam ostal na mestu. Po glavi mu je vrelo in šumelo,
da prav nič ni mogel zbrati svojih misli. Saj je bilo
vse zgubljeno — tudi vse upanje na Veričino roko!
Ves obupan vstopi, nevede kaj da naj stori, k „Med-
vedu.“ Da bi vsaj ne videl kislih obrazov svojih
tovarišev!

Kakor da je ves stopen, s tako težo se je vse-
del v bližini bifeja in naroči vrček piva.

V istem trenutku se pa pripeti nekaj čudno ne-
pričakovanega. Za gostilničarjevo točilno mizo, kjer
sta sedeli gostilničarka in njena hči, se je pričel pri-
vzdigovati čveterokoten lesen pokrov, kakor da je
zadaj kak duh. Vrčki za pivo, ki so stali na njem,
so pričeli plesati in živketati in nazadnje popadajo
z velikim ropotom na tla, kjer se razbijejo v tisoč
kosov.

(Konec prihodnjic.)

PODLISTEK.

Dober lov.

Davorin Hrovac.
(Dalje.)

Komaj se je bil skril na stavbišču za nekim
stebrom, ko se tudi od zgornjega dela ulice prika-
žeta dva moža.

Tat je kar osupnil, ko je videl, da sta prišla
mesto enega dva moža. Toda pogled na sključeno
postavo sokrivecva ga pomiri.

V istem hipu je stal ta tudi že pred njim in
mu je šepetaje rekel:

— Pripeljal sem še pomočnika seboj, da bo to
nosil.

— Ali imate denar tudi pripravljen?

— Tukaj imam vse naštetó, stopite bližje —
kjer se bolje vidi — dajte hitro — sedaj je ravno
na cesti vse tiho.

Med tem seže v žep in v svetlobi, ki je pro-
dirala od „Medveda“, so se zalesketali v njegovi ro-
ki cekini.

Tedaj se tudi drugi ni več obotavljal, potegne
iz žepa svoj zaklad ter ga da moževemu spremlje-
valcu.

V istem hipu pa zažvižga na stavbišču rezek
pisk, trije možje planejo po bliskovo na cesto in čuje
se glas:

— Primate jih! Primate jih!

Predno so oni trije na ulici vedeli, kaj da je
prav za prav, že začitita sključeni mož in njegov

še govori, in predavanja, ki se ozirajo na sedanje potrebe slovenskega in hrvatskega naroda. Veliko navdušenje je zavladalo zlasti danes v cerkvi svete Device Marije (stolnica), ko sta na prižnici nastopila ob 9. uri predpobudne gospoda dr. Jerše in pa urednik Kalan. Dohim je pri vseh prejšnjih govorih bilo bolj mrtvo, sta ta odlična govornika znala ukresati ogenj in vžigati srca k ljubezni do najsv. Zakramenta in do dela, ki nas čaka med Slovenci in zlasti med Hrvati.

Prvi govornik je kazal, kako naj duhovnik po vzgledu sv. Janeza Krstnika pelje ljudstvo do božjega Jagnjeta, kazoč na Njega s prstom, besedo in z vzgledom. S takim ljudstvom — je sklenil — zbranim pod zastavo presv. Evharistije, more katoliški duhovnik vse storiti.

Drugi govornik, gospod Kalan, je začel s pesmijo „Slovenec i Hrvat“, ki se je že velikokrat prepevala, in je na reku te pesmi razpravljaj, kako naj duhovniki vse ljudstvo organizirajo. V organizaciji je moč. Klical je Slovence in Hrvate: Organizirajte se! Sledilo je burno ploskanje. Kaj se naj organizira? Vsi sloji v marijanskih kongregacijah, v mladeniških in dekliskih družbah, v izobraževalnih društvih, v zadrugah, političnih društvih, tudi protialkoholnih društvih. Alkohol je največji sovražnik verskega in socialnega življenja. Pri Dalmatincah se sliši, da vsiljub veliki množini pridelanega vina vlada zmernost, kar pri nas Slovencih ni. In ako bomo tako organizirani, potem bo zavladalo med Slovenci in Hrvati lepo evharistično slovansko kraljestvo.

Te navdušene in prav krepke besede so padle na rodovitna tla. Med govorom je vladala velika napetost in pazljivost in k sklepu so dali duška s krepkim ploskanjem. Bog daj in evhar. Kristus, da bi te besede obrodile obilno sadu med Slovenci in Hrvati.

Govoril je še potem prav navdušeno gospod Ivanovčič o pomenu presv. Evharistije kot leku proti modernim zmotam: oholost, nepokorščina, liberalizem in socialna beda.

* * *

Dubrovnik, 6. avgusta.

V četrtek popoldne se je vršila velika manifestacija združenih Slovencev in Hrvatov ob procesiji s sv. Rešnjim Telesom. Bil je to najlepši izraz verskega prepričanja bratov Slovencev in Hrvatov. Procesija je vodil presv. škof A. B. Jeglič ob spremstvu 8 škofov iz Dalmacije in 1 nadškofa iz Plovidva. Dijakov in bogoslovcev, hrvaških in slovenskih, je bilo 750, ki so šli skupaj pod eno zastavo. Društvo in bratovščina se je udeležilo nešteto iz Dalmacije in Hrvaške. Dalmatinci iz več dekanij dubrovačke škofije so šli v narodni noši. Godbe so bile tri. Ljudstva pri procesiji je bilo gotovo nad 15.000. Po procesiji je bil v stolnici Te Deum in blagoslov, s katerim je ta prekrasna slovesnost bila zaključena. Stolnica in cerkev sv. Blaža sta bile zvečer krasno razsvetljene. Udeležniki shoda so se na dveh ladijah v četrtek ob polnoči peljali domov.

Politični pregled.

Konferenca Glabinskega.

Načelnik poljskega kluba hoče sestaviti večino za parlamentarno delo, ki bi bila trdnjša kot zadnja vladdna večina. Ker se je pokazalo, da vladna večina ni nič kaj trdna, hoče Glabinski sestaviti parlamentarno večino za parlamentarno delo. Vabila na konferenco, ki se ima vršiti dne 17. t. m., so dobile tudi obstrukcionistiške stranke: češki agrarci, češki radikali in Jugoslovani. Predno je prišla ta vest v javnost, sta se načelnik poljskega kluba in ministrski predsednik baron Bienert dolgo časa posvetovala.

Pomažarevanje na Ogrskem.

Ogrski naučni minister Apponyi je zagrozil rumunskim škofom, da ustavi plačo tistim rumunskim duhovnikom, ki ne bodo po 1. septembru hoteli poučevati verouka v državnih šolah v mažarščini. Rumunski škofje so naročili svojim duhovnikom, naj se ne pokore Apponyjevemu ukazu.

Ultimatum Grški.

Turčija je poslala grški vladi spomenico, v kateri zahteva, da Grška izjavi, da nima nobene zastave po Kreti in da ne podpira nobene akcije, ki bi imela namen aneksije Krete po Grški. Ako grška vlada ne da te izjave, zapusti turški poslanik s prvim tajnikom za nedoločen čas Atene ter poveri posle drugemu tajniku. Položaj je jako resen.

Vojska med Japonci in Kitajci.

Japonska je poslala v petek v zadevi gradbe železnice v Mandžuriji ultimatum Kitajski. Vsak trenutek se je bati, da izbruhne vojska med Japonsko in Kitajsko.

Špansko.

Dogodki na Španskem.

Iz Barcelone poročajo, da nagli sod vsaki dan izreka nešteto smrtnih obsodb, ki se izvršijo par ur pozneje na trdnjanskem dvorišču. Vsaki dan iz-

ročajo sodišču nove revolucionarce in republikance in najmanjši sum zadošča, da se jih obsodi na smrt. Večinoma ustrelijo po pet in pet obsojencev skupaj.

Grozodejstva v Barceloni.

Svobodomiselna glasila zelo omejujejo svoja poročila. Sram jih je anarhističnih in socialno-demokratskih grozodejstev v Barceloni, iz katere prihajajo vedno nova poročila. Vso besnost so izbruhal anarhisti in socialni demokratje na duhovnike, ki so mirili ljudstvo. V cerkvi sv. Antona je sivolasi župnik maševal, ko je pridrvila po socialno-demokratskih hujskačih zdvijana sodrga v cerkev, ki je takoj pobila župnika pred altarjem, dva dečka ministranta, cerkovnika pa, ki je hitel na pomoč, pribila v cerkvi na križ. Stari prednici samostana San Pasto, ki je darovala vse svoje premoženje barcelonskim revežem so vlivali rdeči divjaki raztopljen svinec v usta toliko časa, da je umrla v groznih bolečinah. Rdeči divjaki so mučili in onečaščali redovnice ter jih pobijali. Patriciju Duracu so socialni demokratje in anarhisti odrezali kožo na glavi, nato ga ubili in obropali njegovo hišo.

V obrambe kraljeve rodbine.

V San Sebastianu je pripravljena angleška vojna ladija, da odpelje kraljevo rodbino v slučaju resne nevarnosti. Španska vlada želi, da bi se podal kralj v Biaric, ker se boji napadov nanj.

Resen položaj v Maroku.

V Melili je pričelo primanjkovati vode, ker so Maročani poškodovali vodovod. Položaj za Špance je postal zato nevaren. Rešila bi jih odločilna bitka, za katero pa še niso pripravljeni. Boje se, da izbruhnejo nalezljive bolezni. Mavri so napadli prednje straže. Španci so izgubili enega moža. Španska artiljerija je obstreljevala nočersko ravan, kjer se je pojavila sovražnikova kavalerija.

Raznoterosti.

Imenovanje. Cesar je imenoval namestniškega svetnika in vodjo okrajnega glavarstva Maribor grofa Marija Attems-a za dvornega svetnika ad personam pri namestništvu v Trstu.

Iz davčne službe. Davčni oficial Hinko Drobečnik v Mariboru in davčni asistent Franc Bikošek v Konjicah sta medsebojno prestavljena.

Dr. Benkovič obolev. Za zadnjo številko prepoznano smo dobili v petek sledečo brzojavko iz Kamnika na Kranjskem: Državni in deželni poslanec dr. Ivan Benkovič je obolev na vnetju čreves in obležal v kamniških planinah v koči pri izviru Bistrice. Od tam so ga spravili v Kamnik. Zdravje se mu je obrnilo na bolje in je pričakovati, da kmalu popolnoma okreva.

Romanje. Slovenska krščansko-socialna zveza je priredila tri vlake k Mariji Pomagaj na Brezje in te dni priredi jeden vlak v Marijino Celje. Nihče se ne sili k romanju, vsak se lahko prosto in svobodno brez uplivanja odloči, ali roma ali ne roma. Vkljub temu celjski listi na grd način napadajo letošnje romanje, češ, da ni treba ljudi po svetu goniti, ker se s tem denar izdaje. Ponavljamo, da denar za romanje izda vsak prostovoljno. Brezobrazna nesramnost pa je, če se našemu ljudstvu od liberalcev očita vsako potovanje kot potrata časa. Liberalni odvetniki, ti seveda smejo potovati po svetu in se zabavati po kopališčih in zdraviliščih, da si nekoliko počijejo od odiranja slovenskega ljudstva, a kmet ne sme narediti niti kratke poti v Marijino Brezje ali Marijino Celje. Liberalni profesor sme dva meseca laziti po svetu, to mu pristaja, a ubog kmečki človek si ne sme počiti niti par dni od napornega dela. Vsak liberalni škric sme potovati, lumpati, se zabavati, le priden slovenski kmet bi moral samo delati in se gultiti, da tem lažje hodijo z njegovim denarjem liberalni izsesevalci po potovanjih, letoviščih in kopališčih.

Hofrat Ploj bo kmalu zaslovel zaradi svojih neresnic, ki jih spravlja v svet. Imel je celo drzno čelo, da je spravljal že od nas ovrženo laž, češ, da mu je nezaupnico v St. Lovrencu na Drav. polju izrekel mladeniški shod ne pa politični shod njegovih volilcev, tudi v dunajski „Vaterland.“ Sedaj je nanizal v zadnji „Slogi“ celo vrsto neresnic o političnih zadevah in sicer z naravnost izmišljenimi razlogi. Znano je, da je prišel Ploj do delegacijskega mandata ne potem pismeno določenih dogovorov, veljavnih za šest let, ampak vsled krivih informacij in hujskanja, ki ga je uprizoril pri kršč.-socialnih poslancih proti katoliško-narodnim poslancem. Poslanec Schoiswohl je pred volitvijo delegatov, kakor so nas poslanci svoječasno informirali, po kuloarjih pripovedoval, da so, kakor mu je poročal Ploj, Slovenci določili Ploja za delegata, v resnici pa so določili dr. Benkoviča. Pri Morseyju je operiral, kakor smo informirani, dični Ploj s krivo informacijo, da sedaj „glasom dogovorov“ pridejo liberalni slovenski poslanci do delegacijskega mandata. Morsey pisanih dogovorov ni videl in je verjel Ploju. Pri Hagenhoferju je vlekla obstrukcija s katero je argumentiral Ploj. Da je Ploj koroške Slovence pri volilni reformi oškodoval, o tem se je ravno na shodu v mariborskem „Narodnem domu“ vsakdo lahko uveril, kajti po splošni sodbi je prišel Ploj takrat v Maribor kot tožitelj, a odšel je kot obtoženeč. Ploj

je prevzel in zahteval za-se pri volilni reformi zastopstvo koroških Slovencev, a se za nje ni potegnil tako, kakor bi bilo treba. Potem je hotel odvaliti krivdo na dr. Susteršiča, kojega je med akcijo konsekvntno odrival.

Ploj, oziroma njegovi pristaši so v nemške liste spravili neresnično vest, da je gospod hofrat pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju dobil nezaupnico na mladeniškem shodu. Nemški krščanski listi, ki so se našemu hofratu vsedli na limanice, so to poročilo lojalno popravili in resnično poročajo, da se je ta nezaupnica sklenila na političnem shodu volilcev. Radovedni smo, ako bo tudi „Narodni Dnevnik“ tako pošten, da bo popravil svoje lažljivo poročilo v tej zadevi.

Slovenski Korošci. Ploj pravi v „Slogi“, da ni izdal koroških Slovencev povodom volilne reforme. Svojo trditev hoče dokazati s tem, da je baje v tem oziru objavil v „Domovini“ z dejstvi podprt članek. Kaj so ta dejstva? To so slavni zapiski dr. Ploja, ki so namenjeni za informiranje vlade in za napade na svoje tovariše, to so zapiski, ki nikdar ne odgovarjajo resnici, ampak tendenci, katero zasleduje čedni hofrat Ploj. V pogajanjih volilne reforme je Ploj s starim svojim sovraštvom do dr. Susteršiča odrival tega moža ravno pri zastopstvu obmejnih Slovencev. Istr, Slov. so še pravočasno odklonili spretnosti Plojeve, Štajercem je priteknel dr. Susteršič z odlično taktično potezo na pomoč in jim pomagal do sedmega mandata, Korošce pa je varoval dr. Ploj in jih tudi pokopal!

Celjski hinavci. V Celju dobro vedo, ali je Narodna zveza razbita ali ne, saj sedijo v njej poleg Ploja tudi Roblek in Ježovnik. Toda ker se sami boje pripoznati herostratsko delo, razbitev Narodne zveze, zato v „Narodnem Dnevniku“ hinavsko „zahtevajo“, da se že vendar enkrat pove resnica, ali je Ploj Narodno zvezo na ljubo germafizujuči Bienertthovi vladi razbil ali ne. Nam bi žal bilo, če se je v sedanjem položaju Narodna zveza razbila, ker bi to pomagalo le utrditi stališče Hohenburgerju in Stürgkhu, toda na drugi strani upamo, da bodo slovenski poslanci, četudi jim manjka mrtva draperija Roblekov in Ježovnikov, vršili na Dunaju svojo narodno dolžnost kot doslej.

Farizejci. „Narodni Dnevnik“ se zaletava v S. K. S. Z., češ, da bo peljala na tisoče ljudi na Zgornji Štajer, kjer bodo bogatili tujce. „Dnevniku“ bodi povedano, da je na tisoče ljudi romalo na slovenske Brezje, v Marijino Celje pa jih roma kakih pol tisoč, katerim je S. K. S. Z. izpolnila željo, da jih popelje v staroslavno romarsko cerkev. „Narodni Dnevnik“ vpraša: „Ali bi ne bilo boljše, ako bi se ves ta denar zbral in poslal v ormoški okraj ali pa uboge Haloze v pomoč ubogim posestnikom in viničarjem?“ Mi pa vprašamo: Ali ne bi bilo boljše, da bi bil velenarodni mariborski Sokol opustil večerajšnji izlet v Ruše ter bi bil tisti denar, ki se je v obilni meri porabil za tyino in pivo — najbrž nemško pivo — zbral in poslal v ormoški okraj in v Haloze?

„Narodni Dnevnik“ poroča, da je pretečeni torek toča hudo pobila hrastuško okolico, posebno Dol. Zlobno pa pristavlja, da državnega poslanca dr. Benkoviča ni od nikoder. Na drugem mestu poročamo, da je dr. Benkovič obolev in da se zdravi v Kamniku. Kljub temu je pa dr. Benkovič že ukrenil vse potrebne korake, da dobe poškodovanci pr toči hitro in izdatno podporo. „Narodni Dnevnik“ je pač nesramen list. Pred kratkim časom je nesramno napadel ranjkega gospoda kaplana Mandeliča ravno ob času, ko je ležal na mrtvaškem odru, sedaj pa podtika dr. Benkoviču brezbriznost za njegove po toči oškodovane volilce v času, ko se ta zdravi v svoji domovini.

„Edinost“ proti liberalnim razdiralcem. Ploji in Hribarji ter njihovi oboževalci neprestano napadajo dr. Susteršiča in mu očitajo, da je njega terorizem vzrok razbitju „Narodne Zveze“. Kako pa sodijo o tem trezni ljudje, ki so sicer nasprotniki dr. Susteršiča, vendar pa dovolj pogumni, da se ne uklo-nijo slepo Vseslovanu Hribarju in hofratu Ploju, priča tržaška „Edinost“, ki piše v svoji petkovi številki pod naslovom „Kje je resnica glede „Narodne zveze?“ med drugim sledeče: „Naše globoko uverjenje je, da je nam Jugoslovanom — Hrvatom, Srbom in Sloven-cem — neobhodno potrebno, da smo složni na zunaj. Gotovo je, da imamo mnogo stvari, ki so nam vsem skupne. So naši narodni postulati, na katerih uresnič-enju mora biti enako ležeče toliko liberalcu, kakor klerikalcu. Dokler se torej ne uresničijo ti postulati, nam je sloga neobhodno potrebna. In naj se nam tu ne prihaja z nikakimi izgovori, tla hoče dr. Susteršič terorizirati ostale poslance. — V „Narodni zve-zi“ sta združena „Slovenski dr. Susteršičev klub“ in „Zveza južnih Slovanov“. Ker je pa slednji klub močnejši od prvega, je naravnost nesmisel govoriti o kakem terorizmu dr. Susteršiča. Seveda — če pasejo člani „Zveze južnih Slovanov“ doma lenobo, mesto da bi bili na Dunaju, potem je gotovo, da bodo imeli pristaši dr. Susteršiča večino. A na tem zadevuje krivda le one poslance, ki ne spolnjujejo svojih dolž-nosti. S takimi poslanci bi torej morali obračunati volilci ali pa — klub! Sploh se nam vidi, da bi mogel biti vspeh vse sedanje gonje, katero so vprizo-rili nekateri jugoslovanski listi proti dr. Susteršiču, ki je, — kar povdarjamo ponovno — naš politični na-sprotnik, le pomaganje dr. Bienerttha. Kdor pa po-

maga in podpira, bodisi direktno, bodisi indirektno, vlado dr. Bienenrtha, dela proti celokupnim narodnim interesom.

Urednik „Narodnega Lista“ in „Narodnega Dnevnika“ Vekoslav Spindler je dosegel rekord častikraja in drugih prestopkov zoper kazenski zakon. Pri sodiščih v Celju vise zoper njega te-le kazenske zadeve: 1. radi prestopka kolportaze (radi katerega liberalci tako radi ovajajo naše ljudi), 2. radi prestopka zoper zborovalni zakon, 3. radi žalitve okr. glavarstva v Brežicah, 4. radi prestopka zoper varnost časti g. Fr. Tramšek, 5. radi prestopka zoper varnost časti g. Ivana Roškar (v tem slučaju je tožen tudi g. dr. Kukovec), 6. radi prestopka zoper varnost časti g. Rudolfa Cvetko (tožen je tudi g. dr. Kukovec), 7. radi pregreška zoper varnost časti g. dr. Benkovič, 8. radi pregreška zoper varnost časti č. g. Škamlec. Res lep rekord! Oziri na določbe kazenskega zakona nam prepovedujejo poročati o podrobnostih, ker preiskave še niso končane.

Stiridesetletnice mature so obhajali abiturienti celjske gimnazije iz leta 1869 v Celju. Od 45 abiturientov se je udeležilo 40letnice 15, med njimi sledeči Slovenci: dr. Bergmann, zdravnik v Žalcu; dr. Dernač, bibliotekar na akademiji umetnosti na Dunaju; Matija Freče, župnik v p. v Žalcu; Anton Fischer, župnik v Mozirju; dr. Ivan Kosirnik, primarij v Zagrebu; dr. Ferdinand Sluga, zdravnik v Karlovcu; Jurij Sporn, nadzornik drž. žel. v p. v Vipavi.

Štajersko.

Črešnjevce. Neznani zločinec je napadel vaškega pota Mihaleka iz Črešnjevca, ki hodi vsako jutro v Slovensko Bistrico po pecivo, meso itd. ter mu vzela 200 K gotovega denarja. O zločincu ni sluha ne duha.

Pragersko. V. V. je bil 1. avgusta ob 8. na večer na kolodvoru. Napadla sta ga tam dva magacinska delavca, ki sta bila tedaj v službi, ter ga hudo pretepla. Prišel je na kolodvor njegov brat F. V., da bi se peljal v Ptuj. Oba sta se hotela iti pritožiti k postajnemu načelniku. Ko se vračata od načelnika in si F. V. hoče kupiti vozni listek v Ptuj, ga službujoči mag. delavci (okoli 8) nahrulijo pri blagajni in začnejo nad njim kričati. V tem pa pride službujoči uradnik in zakriči nad njim: „Marsch hinaus“, kakor nad kakim psom. S tem pa je spodbudil podivjano druhal, ki ga je takoj začela s pestmi v rebra pehati in biti, pri čemur se je hotel drug pred drugim odlikovati. Tudi uradnik se je hotel poskusiti, če so njegove pesti še za rabo. Preprečili so V. V., da se ni mogel odpeljati. Gorje pa Slovincu, da bi se predrznil pri blagajni vozni listek slovensko zahtevati. Dobil bode tisoč psov, prej kakor pa listek, vratica se pred njim zaprejo ter se še mu na zadnje reče prav zaničljivo „srečno“, kakor se je že F. V. pripetilo, da je dobil primek „Lausbub“ namesto listka, za kar se je seveda pritožil. Opoldan in zvečer se vidi na klopih pri blagajni železničarje, ki kar tam iz različnih loncev polnijo prazne želodce. Na občinstvo to gotovo ne napravi dobrega utisa. Ali bode slavno ravnateljstvo južne železnice vendar enkrat napravilo na Pragerskem tem barbarskim razmeram, parčon germanski kulturi, konec? Najbrž je to reklama za tursko železnico! Čeravno se je že marsikdo pritožil ravnateljstvu, pa ono ne ukrene ničesar za mir Pragerhofa v blaženem pruskem rajhu. Južna železnica tako ne potrebuje slovenskega denarja, saj akcionarji si tako morajo biti zadovoljni, ako ne dobijo nič.

Velika Nedelja. Z zelenjavo obdarovani Velikonedeljanci se po svojih gg. županih iskreno zahvalujemo Bollenčanom za to pomoč. Bog plati. Florijan Kuharič, Henrik Irgolič, Blaž Heržič, Franc Škerlec, t. č. občinski odbornik.

Slatina v Halozah si je izvolila z 9:3 glasovi zopet prejšnjega občinskega predstavnika Jakoba Kolednik, ki ne pripada k nobeni stranki. Vendar pa so nasprotniki to porabili kot svojo zmago ter jo zopet v privatnem židovskem stanovanju pri vincu proslavljali. Da bi jim le ne bilo žal kedaj, da so se vpregli v štajerskijski voz nekateri odborniki, katere smo dosedaj imeli za dobre moše, iz zgolj osebnih ozirov! Občinska svetovalca sta postala Majhen in Dernekovič. — Dne 3. avgusta je po celih Halozah prvič toča pobila. Ponekod je napravila dosti škoda po goricah ter vzela blizu polovice pridelka. — Davica, radi katere je šola zaprta, je že precej ponehala. Zahtevala je med otroci obilo žrtev.

Žalec. Mlademu dopisniku iz Žalca, kateri po liberalnih celjskih listih celo dame napada, povemo v svarilo, da na še enkratni tak napad, dobi odgovor, ki bo njemu in njegovemu ženskemu sorodstvu še dolgo po ušesih zvenel.

Bizeljsko. Dvoje fantov je ukradlo več steklenic piva. Da bi se pri pitju tudi zabavala, sta še ukradla dve harmoniki.

Gornjigrad. Zopet mrgoli osebnih napadov po liberalnih listih. S tem delajo liberalci za narod. Pred svojim pragom pa ne pometajo. Bomo pa mi za to poskrbeli, da se bo svet čudil raznim liberalnim vzgojiteljem iz Gornjegrada, Noveštite, Luč, Mozirja itd. Čakamo samo, da bodo liberalci nehali, potem začnemo. Rokavic ne bomo imeli na rokah, to si zapomnite!

Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb za sodni okraj Gornjigrad ima dne 15. avgusta t. l. točno ob 4. uri popoldne v pisarni okrajnega zastopa v Gornjemgradu svoj letni občni zbor, na katerem se vsi p. n. člani uljudno vabijo.

Koroško.

Surovost koroških hajlovcev. Minolo nedeljo so priredili v Prevaljah tamošnji Nemci „Volksfest“, pri katerem so streljali in poštebo pili. Ker je v Prevaljah samo par hajlovcev, so povabili bratce iz Spodnjega Dravograda, Volšperga in drugih krajev. Zvečer so prišli na kolodvor precej prešerni in so nahrulili pri blagajni dva slovenska duhovnika, ki sta govorila slovenski. Neki Grablovič (pristen German!) je grozil s tepežem! Kaj in kje da je, ni imel korajže povedati, kakor tudi ne neki Volšperžan, ki je imenoval slovenska duhovnika „Dreckpfaffen.“ — Službujoč uradnik ni mignil s prstom, čeravno je bil priča tega prizora. Žal da ni bilo gosposdoma več mogoče poklicati orožnikov, da bi ju vzeli v varstvo. Seveda sta dotična gospoda protestirala proti taki čudni oliki in kulturi nemškonačionalnih kulturonoscev. Hvalažni bi bili tistemu, ki bi nam mogel raznamiti, kdo da je tisti korajžni Grablovič!

Borovlje. Veliko veselje mi je bilo gledati v mladosti kure, če bi rade znesle. Letajo okrog in kokodakajo, kakor da bi celi svet že moral čakati in paziti na tisto jajce. Približno tak vtis napravi name najnovejše nastopanje penzioniranega davkarja in zavarovalnega agenta Schafferja v Borovljah. Mož je s svojima psoma ves ljubi dan na cesti ali pa v gostilni, in če najde še kakega — recimo večjega čudaka, raztegne vse predale svoje velike, a malo duhovite zgovornosti in zmerja čez duhovnike in katoliško vero v takih izrazih in tako gnusnem tonu, kakor ga ne slišiš niti v kraljevem hlevu. Posebno mu leži cerkveno premoženje v želodec. Oh, Šafferček, ko bi ga imeli vi, to bi bilo vržink in ne bi vam trebalo letati okrog za sekuranco, in za protestantizem gibati jezička. Veliko študiran človek ni ste, to je znano, to pa bi vendarle morali znati, da je pri cerkvenem premoženju všteto zid, zvonovi, oltarji, ure, obleka, streha itd. Marsikateri oltar je v cerkvi vreden po 2—10.000 K in še več, zunaj pa še nihče vinarja ne plača zanj. Ravno tako je z obleko. Ka boste drugokrat spet razgrajali okrog, povejte tudi to.

Sv. Višarje. Vreme je jako ugodno. Romarji in turisti prihajajo v obilnem številu in ne morejo dosti prehvaliti krasnega razgleda. Planinska roža je v polnem cvetu. Na solnce imamo tudi tukaj večkrat po 25 stopinj toplote. Kakšna razlika! Na praznik sv. Petra in Pavla smo morali še kuriti v peči, sedaj pa moramo že skoraj bežati pred solnčnimi žarki. Sneg je izginil tudi iz najbolj skritih kotičkov. — Veleč. g. zakristan Weiß je zapustil Višarje ter se je podal na svojo župnijo v Žitarovas. Vsem Višarčanom se je milo storilo, ko je sedel na male sani in nam ga je cerkveni ključar Rengar odpeljal proti Žabnicam. Naj mu bođe presrečna zahvala rečena za njegov trud in lepo oskrbovanje! Na njegovo mesto pride veleč. g. Krejčič, župnik v Borljah v Zilski dolini.

Kranjsko.

Dan Orlov v Kamniku. II. zlet Zveze telovadnih odsekov Orla, ki se je vršil včeraj dne 8. avg. v Kamniku, se je sijajno obnesel. Udeležil se ga je tudi mariborski Orel v lepem številu. Ob 6. uri v jutro so se telovadci od vseh krajev zbrali v ljubljanskem Unionu ter skupno odkorakali na kolodvor, da se odpeljejo v Kamnik. Lepo je bilo gledati dolge vrste krepkih mladeničev, ki so se pomikale po ljubljanskih ulicah. Dospevši v Kamnik, so se telovadci uvrstili v dolg sprevod, kateremu na čelu so jezdili nekateri Orli na konjih. Sprevod se je pomikal ob pekočih solnčnih žarkih do župne cerkve, kjer se je vršila slovesna služba božja. Po koročnem opravilu se je pričel obhod po mestu. Dve godbi, vojaška 47. pešpolka iz Gorice in domača kamniška godba ste bili uvrščeni v sprevodu. Iz vseh okenj so letele cvetice in šopki na čvrste Orle, ki so ponosno in samozavestno korakali, v svesti si slavnostnega dne. Pred Kamniškim domom so se vršili pozdravi raznih gospodov deželnih in državnih poslancev. Med njimi smo opazili tudi štajerskega državnega in deželnega poslanca dr. Korošca. Govorili so kamniški dekan in deželni poslanec Lavrenčič, deželni odbornik dr. Lampe, državni poslanec Povše; državnega in deželnega poslanca dr. Korošca so burno pozdravljali, ko je pričel govoriti, daljša so govorili še zastopniki S. J. D. Z. K. Masič, zastopnik učiteljstva in predsednik ljubljanskega telovadnega odseka Podlesnik. Popoldan se je vršila javna telovadba, pri kateri je bil navzoč tudi prezv. knezoškof ljubljanski Anton Bonaventura Jeglič. — Štiristo telovadcev je izvajalo jako točno in lepo prste vaje. Zato jim je občinstvo prirejalo burne ovacije. Tudi rajalni odhod je bil nad vse krasen. Občinstvo ni moglo nehati od navdušenja z ovacijami. Tudi oročna telovadba je lepo uspela, ahi najslajnejša točka je bilo pa dalmafiško sabljanje, katerega so izvajali telovadci zares izvrstno in izborno. Načelnik zveze telovadnih odsekov Vojteh Jeločnik je

dobil za svoj trud in prizadevanje krasen venec in jako lično darilo. Po telovadbi se je vršila veselica s prosto in neprisiljeno zabavo pod milim nebom, dokler se niso pričeli telovadci razhajati na razne kraje.

Liberalnega kandidata za dolenska mesta, dr. Segulo, so si postavili v sredo dne 28. julija metliški liberalci. Ker imajo pa preveč domačih slovenskih gostiln, so ga šli postavljati k njihovem zavezniku trdemu Nemcu Wideniku.

Veleizdajniški proces.

Priča Viljem Žugaj, inženir iz Belovarja izpove, da je prišel v Grubišno polje radi službenih opravkov in se je tam seznanil z dr. Gjuričem. Gjuriču je on dejal med pogovorom, da mora priti v Grubišnem polju do šentjernejske noči, ker niso katoličani varni življenja pred nahujskanimi Srbi. Dr. Gjurič je imel na neki svatbi govor, v katerem je posebno povdarjal, da se smatrajo vsi tostranski Srbi tesno vezane z onimi v kraljevini, kjer je tudi njih glavna zaslomba. Mnogo navzočih se je zgražalo nad temi besedami. Gjurič je bil tudi na neki cerkveni slavnosti v Malem Zdenču. Tam so se spravili Srbi v eno gručo, peli srbske pesmi, ter zasmehovali katoličane, ki so prihajali iz cerkve. Končno jih je spravil dr. Gjurič bližje skupaj, ter jim govoril o Srbiji, kralju Petru in njih odnošajev z Srbijo. Na koncu je pridjal, da Srbi ne morejo pričakovati od Avstrije nikake pravice, da jim more čake dati jedino Srbija, pod katere vlado stremijo.

Priča učitelj Prpič iz Rakovca izpove, da je dr. Gjurič hodil po noči po selih in žugal z debelo gorjajo Hrvatov. V Kovačicah so nahujskani pravoslavni hoteli porušiti zvonik katoliške cerkve samo, da bi se mogli znositi nad katoliškimi Hrvati in so klicali, naj jim potem pomaga njihov Franjo Josip zidati novega. Priznavali so javno, da so sicer služili v Avstriji ali da je njihov pravi kralj le v Srbiji.

Stanko Kovačević je dejal, da uči pop Jovanovič ljudi, naj nikar ne spoštujejo hrvatske zastave in avstrijskega vladarja, ker je njih vladar preko meje. Vsa ta zemlja na kateri se nahajajo njihova bivališča, spada pod srbsko upravo in bo vladal v kratkem času po nji Peter Karagjorgjevič.

Stanko Knezevič iz Dvora pravi, da so bili v Dvoru največji nemirneži in hujskači Živkovič in Bekič. Od onega časa pa, ko sta ona dva v zaporu, je po občini vse mirno.

Nato povzame besedo zopet dr. Hinkovič in nadaljuje svoje predloge proti Nastiču, on pravi: Nastič je razširjal tendencijsne stvari kakor, da so v Sl. Jugu sami sorodniki kralja Petra. Hotel je stem označiti celo akcijo, kot od dvora inspirirano. To se mu ni posrečilo. Govoril je tudi o stotniku srbskega generalnega štaba Milanu Vašiču, češ da študira dislokacijo avstrijskih posadk v Dubrovniku. Milan Vašič je pa le stotnik pehote, ki se nahaja radi zdravja v Dubrovniku. Tudi njegovo potovanje v Kragujevac je zavito v popolno temo. Sicer je on dejal, da je šel tja radi izdelovanja bomb. Za kontrolo da je bil res Nastič v Kragujevacu, naj bi se zaslili: 1. gostilničar krčme „Takov“ v Kragujevacu, kateri bi potrčil, da je bil Nastič pri njem kot dr. Kraus; 2. major Vašič, polkovnik Vukičević, poročnik Vukič in nadzornik za varnostne odredbe v tovarni za eksploziva Stefanovič, ki bi lahko vsi izpovedali o Nastičevem bivanju v Kragujevacu. To je gotovo, da je Nastič agent provokater, ki je napeljeval mlade ljudi naj izvrše atentate, potem jih pa prodal za svojo materialno korist.

V pomožni sklad

za poškodovance po toči v ormoškem, ptujskem in sosednih okrajih so darovali sledeči p. n. gg.:

Dekan Ivan Bohanec zbirko šmarskih tržanov . . .	K 39—
Rudolf Janežič, spiritual v Mariboru . . .	10—
Franc Gorenjac, zasebnik v Železnikih na Gorenjskem . . .	3-10
Francišek Janšovec, superijor pri Sv. Jožefu v Celju z geslom: „Bog daj stotisoč takih in večjih darov“ . . .	20—
Fran Salamon, dekan v Rogatcu . . .	20—
Gomilšak G. v Gradcu pod geslom: „Bog blagoslovi mali darek“ . . .	5—
Župnijski urad Slivnica po kapl. Bl. Dvoršak . . .	5—
Karl Presker, župnik v Kapelah pri Brežicah . . .	20—
Vjekoslav Vršič, kanonik v Senju z rekom: „Ubojim po toči zadetim rojakom v pomoč; naj jih tolaži dragi Bog“ . . .	40—
Franc pl. Bouvard, c. kr. glavar v Ljutomeru . . .	10—
Peter Korbar, obč. sluga v St. Petru na Krasu . . .	5—
Ernest Terstenjak, c. in kr. vojni kurat v Gradcu . . .	20—
Ksaver Meško, župnik pri Mariji na Zili ob Beljaku . . .	20—
Peter Skuhala, župnik v pok. v Ljutomeru . . .	2—
Ivan Fatur v Rakeku . . .	5—
Neimenovan iz Ljubljane . . .	10—
Nikolaj Stazinski, župnik v Černučah pri Kamniku . . .	10—
Ivan Zdolšek, nadučitelj v pok. v Gaberju pri Celju . . .	5—
Franc Kosér, gostilničar v Juršincih, v zahvalo, da njegov domači kraj ni bil tako poškodovan . . .	2—
Ljudska hranilnica in posojilnica v Sv. Lovrencu na Drav. polju . . .	20—
Anton Kociper, kaplan v Sv. Lovrencu na Dr. p. . .	10—
Jožef Ozmeč, žup. in dež. posl., Sv. Lovr. na Dr. p. . .	30—

Skupaj K 311-10

Bog plačaj vsem darovalcem in nakloni ponesrečencem še prav mnogo milih sreč!

Jožef Ozmeč, župnik in deželni poslanec.

Otvoritev nove trgovine!!

P. n. Usojava si naznaniti, da sva ustanovila v **CELJU, Graška ulica šte. 7** pod trdko:

Na drobno **Goričar & Leskovšek** **Na debelo**
na lastni račun popolnoma na novo urejeno **trgovino s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem in z vsemi v to stroko spadajočimi predmeti.**

Opirajoč se na temeljito strokovno in krajevno znanje, bodeva v položaju nuditi najboljše blago po nizkih cenah, in cenjene odjemalce v vsakemu oziru zadovoljiti. — V nadi, da nama naklonite Vaše zaupanje, priporočva se za obisk našega novoustanovljenega podjetja, zagotavljajoč Vas najkulantnejše in solidne postrežbe.

Z odličnim spoštovanjem

Goričar & Leskovšek.

Za nakup priporočamo trdko
M. E. Šepec, Maribor
Grajski trg stev. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske obleke, svilnate in druge robce, vse vrste najboljše perilno blago, vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naramnice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prte, odeje, preproge, zastore, razni cvilih, perje za blazine itd.

Spodnještajerska ljudska posojilnica

v Mariboru

uljudno naznanja, da se **preseli s 15. avgustom**

v Stolno ulico šte. 6.

Odvetnik

dr. Ivan Fermevc

si usoja naznaniti, da je
otvoril svojo odvetniško
pisarno v **Ptuju**

v hiši zdravnika g. dr. B. Stuhca, Poštna ul. 19.

Hotel

Pri belem volu v Celju

sredi mesta, blizu vseh uradov; za
tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri
nizkih cenah, tudi mesečna stano-
vanja s hrano za letoviščarje; izborna
kuhinja, vedno sveže pivo, različna
vina; po letu senčnat vrt; vozovi
v hiši vsak čas na razpolago: : :

51

: se priporoča za obilni obisk. :

Slovenski krojač
Jakob Vezjak
v Mariboru, Šolska ulica 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje
vsakovrstnih oblek za gospode in dečke po naj-
novejšem kroju. Velika zaloga vsakovrstnega
::: sukna iz domačih in tujih tovarn. :::
Izdelujejo se tudi vsakovrstne pletenine
na stroje. 36

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Strapi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-
nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za po-
dobe. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in pri-
vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Pohištvo

Velika zaloga pohištva od najpreprostejšega
do najfinejšega v vseh slojih se dobi po
znižanih cenah pri 34

,Obrtni zadrugi mizarских mojstrov'
v Mariboru, Grajski trg št. 3 pri črnem orlu.

SMRT

doleti vsacega, ampak sreča samo tistega ka-
teri naroči sedaj belo platno v veletrgovski hiši
R. Stermecki, Celje (Štajersko).

Štajersko platno m.	po 36 v
Slovensko platno m.	po 40 v
Savinsko platno m.	po 44 v
Vojaško platno m.	po 46 v
Domestih platno mehko m.	po 48 v
Gorsko platno debelo m.	po 60 v
Istrija tkanina, mehka m.	po 54 v
Holandska tkanina, mehko m.	po 60 v

Vzorci zastoj in pošiljatve čez 20 K franko.